

Richtsnoeren inzake de verlenging van de herstelperiode in uitzonderlijke ongunstige omstandigheden

1. Inleiding

- 1.1. Overeenkomstig artikel 138, lid 4, van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad (hierna 'Solvabiliteit II-richtlijn')¹, kunnen toezichthoudende autoriteiten, onder bepaalde omstandigheden, de herstelperiode waarbinnen ondernemingen opnieuw aan het solvabiliteitskapitaalvereiste moeten voldoen met maximaal 7 jaar verlengen, zoals vastgelegd in artikel 138, lid 3, en artikel 218, lid 4, van de Solvabiliteit II-richtlijn. Deze bevoegdheid is van toepassing in uitzonderlijke ongunstige omstandigheden die van invloed zijn op verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die een belangrijk deel van de markt of getroffen verzekeringsactiviteiten vertegenwoordigen, waarbij ondernemingen niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste kunnen voldoen. Het is de taak van de toezichthoudende autoriteiten om hen in staat te stellen overmatige potentiële procyclische effecten op het financiële stelsel of ongunstige effecten op de financiële markten, en met name op de verzekeringsmarkt, die uiteindelijk nadelig zouden zijn voor de belangen van verzekeringnemers en begunstigen, te beperken.
- 1.2. Om eerlijke concurrentieverhoudingen te waarborgen in omstandigheden waarin een verlenging van de herstelperiode tot de mogelijkheden behoort, is het van het allergrootste belang dat toezichthoudende autoriteiten convergentiepraktijken ontwikkelen ten aanzien van het besluit aan wie en voor hoe lang een verlenging moet worden verleend. Eiopa brengt deze richtsnoeren uit overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1094/2010 van het Europees Parlement en de Raad (hierna 'Eiopa-verordening')².
- 1.3. Deze richtsnoeren zijn gericht aan de toezichthoudende autoriteiten om ervoor te zorgen dat zij een consistente aanpak hanteren bij de verlenging van de herstelperiode in uitzonderlijke ongunstige omstandigheden. Deze richtsnoeren hebben ook betrekking op daarmee samenhangende kwesties die vragen om convergerende toezichtpraktijken of meer harmonisatie. Daartoe behoren onder meer de intrekking/herroeping van een verlenging, verdere verlengingen van de reeds toegekende verlenging, en de bekendmaking van intrekkingen van verlengingen.
- 1.4. Wanneer Eiopa verklaart dat er sprake is van een uitzonderlijke ongunstige omstandigheid overeenkomstig artikel 138, lid 4, van de Solvabiliteit II-richtlijn, houdt dit niet automatisch in dat iedere verzekerings- of herverzekeringsonderneming (hierna 'ondernemingen') uit een lidstaat waarop deze verklaring van toepassing is, potentieel in aanmerking komt voor een verlenging van de herstelperiode.

---

¹ Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1)

² Verordening (EU) nr. 1094/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/79/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 48)

- 1.5. Van de drie uitzonderlijke ongunstige omstandigheden als bedoeld in de tweede alinea van artikel 138, lid 4, van de Solvabiliteit II-richtlijn, zal waarschijnlijk alleen een onvoorziene, forse en scherpe koersdaling op de financiële markten een belangrijke negatieve impact hebben op de meeste ondernemingen, omdat hierdoor een ongunstig ondernemingsklimaat ontstaat. Een aanhoudende lage rentevoet zal naar verwachting voornamelijk van invloed zijn op levensverzekeringsondernemingen, levensverzekeringsactiviteiten van herverzekeringsondernemingen en bepaalde verzekeringsactiviteiten van schadeverzekeringsondernemingen. Een rampzalige gebeurtenis met grote gevolgen treft mogelijk slechts enkele ondernemingen in aanzienlijke mate, aangezien een dergelijke gebeurtenis vooral bepaalde verzekeringsactiviteiten zal treffen.
- 1.6. Er zijn grote verschillen tussen de drie voornoemde uitzonderlijke ongunstige omstandigheden wat betreft het vermogen van ondernemingen om zich tegen dergelijke omstandigheden te beschermen, de mogelijkheid om te voorkomen dat ondernemingen niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste voldoen of het vermogen van ondernemingen om binnen de vereiste termijn van een dergelijke niet-naleving te herstellen. De toezichthoudende autoriteit houdt rekening met deze verschillen bij haar besluit of een onderneming voor een verlenging in aanmerking komt en hoe lang de verlenging zou moeten duren.
- 1.7. De enige reden waarom de bevoegdheid tot verlenging van de herstelperiode wordt verleend, is om flexibiliteit te creëren met betrekking tot de toezichtmaatregelen in een situatie waarin een belangrijk deel van de verzekeringsmarkt kampt met problemen die ernstige gevolgen zouden kunnen hebben voor de markt als geheel. Deze gevolgen zouden zich kunnen voordoen als alle betrokken spelers gedwongen zouden worden om gelijksoortige maatregelen te nemen binnen dezelfde beperkte termijn en zo procyclische effecten op het financiële systeem zouden veroorzaken, of wanneer belangrijke elementen van de verzekeringsmarkt in financiële moeilijkheden verkeren met schadelijke gevolgen voor de markt.
- 1.8. Bij hun besluit over de duur van de verlenging van de herstelperiode wordt van toezichthoudende autoriteiten verwacht dat zij het uitzonderlijke karakter van een verlenging van de herstelperiode in acht nemen, evenals de algemene regel van artikel 138, lid 3, van de Solvabiliteit II-richtlijn, die voorschrijft dat ondernemingen ervoor moeten zorgen dat zij de nodige maatregelen treffen om binnen een beperkte termijn van 6 tot 9 maanden weer aan de kapitaalvereisten te voldoen.
- 1.9. Wanneer de uitzonderlijke ongunstige omstandigheid een onvoorziene, forse en scherpe koersdaling op de financiële markten of een omgeving met een aanhoudende lage rentevoet betreft, moeten toezichthoudende autoriteiten bij hun besluiten over de termijn voor verlengingen van de herstelperiode aannames doen over ontwikkelingen op financiële markten. Wanneer in de loop van de tijd blijkt dat die aannames duidelijk te optimistisch of pessimistisch waren, moeten toezichthoudende autoriteiten over de mogelijkheid beschikken om hun besluiten te herzien door ofwel een gegeven verlenging verder te

verlengen wanneer verwachte verbeteringen van de uitzonderlijke ongunstige omstandigheid zijn uitgebleven, of door de verlenging te herroepen wanneer er geen obstakels meer zijn voor een sneller herstel.

1.10. De richtsnoeren 1 tot en met 11 zijn van toepassing op individuele ondernemingen en *mutatis mutandis* op groepen, d.w.z. wanneer deze richtsnoeren van toepassing zijn op groepen moet 'onderneming' worden gelezen als 'groep' en 'toezichthoudende autoriteit' als 'groepstoezichthouder'.

1.11. In deze richtsnoeren gelden de volgende definities:

a) 'verlenging van de herstelperiode': de verlengde periode waarna weer aan het solvabiliteitskapitaalvereiste moet worden voldaan, die langer is dan de oorspronkelijke periode waarin artikel 138, lid 3, van de Solvabiliteit II-richtlijn voorziet;

b) 'intrekking van de verlenging': intrekking door de toezichthoudende autoriteit van een verlenging van de herstelperiode wanneer de betrokken onderneming geen duidelijke vooruitgang heeft geboekt ten aanzien van het weer voldoen aan het solvabiliteitskapitaalvereiste in overeenstemming met alinea 5 van artikel 138, lid 4, van de Solvabiliteit II-richtlijn;

c) 'herroeping van de verlenging': intrekking door de toezichthoudende autoriteit van een verlenging van de herstelperiode wegens een materiële wijziging in de omstandigheden die aan de verlenging ten grondslag lagen.

1.12. Termen die niet in deze richtsnoeren zijn gedefinieerd, hebben de betekenis die is vastgelegd in de rechtshandelingen waarnaar in de inleiding is verwezen.

1.13. De richtsnoeren treden in werking op 1 januari 2016.

Richtsnoer 1 – Algemene overwegingen betreffende het verlenen van een verlenging van de herstelperiode

1.14. Wanneer de toezichthoudende autoriteit een verlenging van de herstelperiode verleent en een besluit neemt over de duur van die verlenging, streeft zij ernaar onevenredig negatieve effecten voor de financiële markt in het algemeen of de verzekeringsmarkt in het bijzonder, te voorkomen. Zij zorgt voor een passend evenwicht tussen macroprudentiële overwegingen en de noodzaak te vermijden dat de bescherming van de verzekeringnemers en begunstigen van de betrokken onderneming onnodig in gevaar worden gebracht.

Richtsnoer 2 – Geen verlenging van de herstelperiode zonder de bepaling dat de verlenging kan worden ingekort of herroepen

1.15. De toezichthoudende autoriteit verleent alleen verlengingen van de herstelperiode onder de voorwaarde dat zij de verlengde herstelperiode zo nodig kan herroepen of inkorten wanneer de omstandigheden die aan de verlenging ten grondslag liggen, zodanig zijn veranderd dat de toezichthoudende autoriteit onder de nieuwe omstandigheden de verlenging niet zou hebben verleend of een beperktere verlenging zou hebben verleend.

1.16. Wanneer Eiopa verklaart dat er sprake meer is van de uitzonderlijke ongunstige omstandigheid, herziet de toezichthoudende autoriteit een eventueel verleende verlenging zo spoedig mogelijk.

Richtsnoer 3 – Besluiten over de duur van de verlenging van de herstelperiode

1.17. In plaats van vanaf het begin een zeer lange verlenging van de herstelperiode te verlenen, is het raadzamer dat de toezichthoudende autoriteit de herstelperiode zo nodig herhaaldelijk verlengt.

Richtsnoer 4 – Verzoek om informatie en saneringsplan

1.18. De toezichthoudende autoriteit verlangt van de onderneming dat zij alle relevante informatie verstrekt die de toezichthoudende autoriteit van dienst kan zijn bij het beoordelen van de factoren en criteria die worden genoemd in artikel 288, onder c) tot en met h), en artikel 289 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 2015/35 van de Commissie³.

1.19. Wat betreft de verlenging van de herstelperiode dient het saneringsplan naast het bepaalde in artikel 142, lid 1, van de Solvabiliteit II-richtlijn ook het volgende te omvatten:

- a) een rechtvaardiging van de verlenging en de voorgestelde duur van de verlengde herstelperiode die nodig is om de uitzonderlijke ongunstige omstandigheid het hoofd te bieden;
- b) de vooruitgang die in elke periode van drie maanden als resultaat van de voorgestelde maatregelen moet worden geboekt en het verwachte effect daarvan op de solvabiliteitspositie.

Richtsnoer 5 – Verlenging van de herstelperiode wegens een onvoorziene, forse en scherpe koersdaling op de financiële markten

1.20. Wanneer Eiopa heeft verklaard dat er sprake is van een onvoorziene, forse en scherpe koersdaling op de financiële markten, zijn bij het besluit van de toezichthoudende autoriteit over de verlenging van de herstelperiode en de duur daarvan de potentiële procyclische effecten doorslaggevend.

Richtsnoer 6 – Verlenging van de herstelperiode wegens een omgeving met een aanhoudende lage rentevoet

1.21. Wanneer Eiopa heeft verklaard dat er sprake is van een omgeving met een aanhoudende lage rentevoet, zijn bij het besluit van de toezichthoudende autoriteit over de verlenging van de herstelperiode en de duur daarvan, de maatregelen die de onderneming neemt om de verslechtering van haar solvabiliteitspositie te beperken doorslaggevend.

---

³ Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 2015/35 van de Commissie van 10 oktober 2014 tot aanvulling van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (PB L 12 van 17.1.2015, blz. 1)

Richtsnoer 7 – Verlenging van de herstelperiode wegens een rampzalige gebeurtenis met grote gevolgen

1.22. Wanneer Eiopa heeft verklaard dat er een rampzalige gebeurtenis met grote gevolgen heeft plaatsgevonden, is bij het besluit van de toezichthoudende autoriteit over de verlenging van de herstelperiode en de duur daarvan de mate waarin de onderneming te maken heeft met vorderingen die significant hoger zijn dan onder normale omstandigheden zou kunnen worden verwacht, doorslaggevend.

Richtsnoer 8 – Een verdere verlenging van de herstelperiode toepassen wanneer oorspronkelijke aannames wezenlijk zijn veranderd

1.23. De toezichthoudende autoriteit neemt een verzoek tot een verdere verlenging alleen in overweging wanneer de omstandigheden die aan de oorspronkelijke verlenging van de herstelperiode ten grondslag lagen, zodanig zijn veranderd dat de toezichthoudende autoriteit onder de nieuwe omstandigheden een langere verlenging van de herstelperiode zou kunnen hebben verleend en als het verzoek wordt ondersteund door een aangepast realistisch saneringsplan.

1.24. De toezichthoudende autoriteit staat een onderneming toe een verdere verlenging van de herstelperiode aan te vragen zolang de totale verlengde herstelperiode niet de maximumperiode als bedoeld in artikel 138, lid 4, van de Solvabiliteit II-richtlijn overschrijdt.

Richtsnoer 9 – Beoordelen van duidelijke vooruitgang

1.25. Wanneer de toezichthoudende autoriteit beoordeelt of de onderneming duidelijke vooruitgang heeft geboekt wat betreft het voldoen aan haar solvabiliteitskapitaalvereiste, zoals vermeld in alinea 5 van artikel 138, lid 4, van de Solvabiliteit II-richtlijn, bepaalt zij of het nog steeds waarschijnlijk is dat de onderneming haar saneringsplan uitvoert. De toezichthoudende autoriteit neemt in ieder geval in ogenschouw of de onderneming:

- a) zonder voldoende rechtvaardiging er niet in is geslaagd enige maatregel uit te voeren waartoe zij zichzelf had verplicht; of
- b) er niet in is geslaagd door de voorgestelde maatregelen in het saneringsplan duidelijke vooruitgang te boeken wat betreft een of meer van de doelen die zij zich voor elke periode van drie maanden had gesteld.

Richtsnoer 10 – Intrekking of herroeping van de verlenging

1.26. Als de toezichthoudende autoriteit tot de conclusie komt dat de verlenging van de herstelperiode moet worden ingetrokken of herroepen, stelt zij de onderneming in de gelegenheid binnen een passende termijn haar standpunt over de voorgestelde intrekking of herroeping te geven.

Richtsnoer 11 – Openbaarmaking van de intrekking of herroeping van de verlenging

1.27. Wanneer de toezichthoudende autoriteit een verlenging van de herstelperiode intrekt of herroept, overtuigt zij zich ervan dat de onderneming zonder uitstel voldoet aan het in artikel 54, lid 1, van de Solvabiliteit II-richtlijn genoemde vereiste om deze informatie in een actualisering van haar rapport over de solvabiliteit en financiële positie bekend te maken, evenals de redenen voor de intrekking of herroeping.

Nalevings- en rapportageregels

1.28. Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht uit hoofde van artikel 16 van de Eiopa-verordening. Ingevolge artikel 16, lid 3, van de Eiopa-verordening moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om de richtsnoeren en aanbevelingen na te leven.

1.29. Bevoegde autoriteiten die voldoen of van plan zijn te voldoen aan deze richtsnoeren, dienen deze op een passende manier op te nemen in hun wetgevende of toezichthoudende kader.

1.30. Bevoegde autoriteiten bevestigen Eiopa binnen twee maanden na publicatie van de vertaalde versies of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn hieraan te voldoen, of geven anders redenen voor niet-naleving op.

1.31. Indien op deze uiterste datum geen antwoord is ontvangen, zullen de bevoegde autoriteiten worden beschouwd als autoriteiten die niet voldoen aan de rapportageverplichtingen, en als zodanig worden geregistreerd.

Slotbepaling inzake herzieningen

1.32. Deze richtsnoeren kunnen door Eiopa worden herzien.